

Punt	Indret	Distància total	Desnivells parcials	Temps parcials
1	Almoster	0 m	0 m	0

Des de la plaça situada a l'entrada d'Almoster des de Reus, pugem pel carrer Joan Bertran, al capdamunt anem un tram a la dreta i agafem a l'esquerra el carrer Jacint Verdaguer, que deixarem aviat a l'esquerra pel camí ramader de les Serres. Anirem pujant gradualment per una pista, deixant a l'esquerra el dipòsit d'aigües. Deixem a banda i banda accessos a finques, el camí que baixa al mas del Víctor, i continuem pujant. En un collet agafem a la dreta un senderó que aviat es torna una pista i continuem pujant, tot voltant la barrancada on s'ubica el mas d'Alimbau, fins que arribem al trencant del Puig d'en Cama, coronat per la torre de guaita forestal i punt panoràmic sobre el Camp.

2	Puig d'en Cama	4 km	+420 m	+1h 20'
---	----------------	------	--------	---------

Després d'arribar-nos al Puig d'en Cama, retornem a la pista i iniciem el descens tot carenejant per les parts altes de diversos turons fins arribar-nos a l'ermita de Sant Pere del Puig, del s. XII.

3	St. Pere del Puig	6.3 km	-190 m	+45'
---	-------------------	--------	--------	------

Des de l'ermita, agafem un senderó que talla un retomb de la pista asfaltada, i baixem per l'antic camí de Sant Pere a la Selva, primer anem a l'esquerra, després a la dreta i acabem deixant la pista per un camí que s'estreny a l'esquerra. Aviat es torna més ample i baixa decidit cap a la Selva del Camp.

4	La Selva del Camp	8 km	-300 m	+30'
---	-------------------	------	--------	------

Després d'agafar un petit tram de carretera, agafem a la dreta el camí vell d'Almoster, que transcorre entre camps de conreu fins arribar a la carretera local. La seguirem fins arribar a Almoster creuant la riera.

5	Almoster	11 km	+55 m	+55'
---	----------	-------	-------	------

FITXA TÈCNICA

11km 3h 30min +500m mitjana

Alçada (m)

PAISATGES DE L'AVELLANA. El fèril Camp conreat.

El cultiu de l'avellana té una llarga tradició al Camp de Tarragona, els primers documents que hi fan referència al terme d'Alforja daten de l'any 1287. Amb l'aparició de la fil·loxera (s.XIX), molts cultius de vinya foren substituïts per l'avellaner, donant lloc així a l'àrea contínua més extensa d'aquest cultiu a tot Europa. El paisatge de l'avellana, dividit geomètricament fins a l'infinit, és un paisatge canviant al llarg de l'any, on la verdor primaveral i ufana contrasta fortament amb els bruns fruits i fulles de la tardor i la grisor del seu brancatge despullat a l'hivern. Un paisatge que s'estén des dels vessants muntanyosos, on l'art de la pedra en sec delimita i estabilitza les feixes conreades, fins a la plana, sovint esquitxat per camps d'oliveres, ametllers, garrofers, tot articulat per una densa xarxa de camins, aptes per recórrer a peu però sobretot en bicicleta de muntanya (BTT). Aquest paisatge eminentment agrari, amb pobles i masos vinculats al camp, fou refugi i escenari de gestes de bandolers, carlins i maquis, gent que visqué èpoques convulses i que lluitaren fins al final pels seus ideals.

L'avellana, el nostre fruit sec per excel·lència, es comercialitza actualment sota la Denominació d'Origen Avellana de Reus, localitat que actua com a centre de comercialització de bona part de la producció estatal d'avellana des de fa més de 5 segles. Pel seu contingut en minerals, proteïnes i greixos saludables, constitueix un dels fruits energètics més adients per l'aliment de l'excursionista. Esperem que les nostres avellanes us donin forces per descobrir i tastar aquest territori!

Vistes des d'Almóster

El mas de l'Alimbau

EL PUIG D'EN CAMA, TALAIA DEL CAMP

El Puig d'en Cama (718 m) s'alça altiu sobre la plana, dominant la petita cadena muntanyosa que presenta al seu darrera els majestuosos relleus de les Muntanyes de Prades. Al seu capdamunt s'hi localitza una caseta de vigilància d'incendis forestals. Una excursió que ens transporta des dels camps conreats majoritàriament d'avellaners i oliveres cap als cims de petits turons revestits per una vegetació que recupera el terreny manllevat pel conreu fins als inicis del segle XX.

Vistes des de l'ermita de St. Pere